

vil ophøre, idet man vil sige: Naar de private kan gøre det, og de kan faa Lov til det, hvad skal saa Kommunen tage sig af den Sag for? Det vil man i hvert Fald sige mange Steder; jeg siger ikke, at det vil ske alle Steder. Saa er der den Udvej, som er foreslaaet af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Jeg er nu ikke helt klar over, hvad det ærede Medlems Mening eller Tankegang var; thi hvis det er det ærede Medlems Tankegang, at Kommunen fremdeles med det Tilskud, han ogsaa ønskede fra Staten, skal betale Halvdelen, saa er der ikke megen Forskel paa det, som det ærede Medlem foreslog, og paa det, vi allerede har; thi den Forskel, der skulde komme til at bestaa i, at det blev en privat Mand, der med Tilskud fra Kommunen af Halvdelen indsendte Sagen til Ministeriet, i Stedet for, at nu de private Folk gaar til Kommunen og forhandler om Sagen, medens det er Kommunen der indsender Sagen — den Forskel er ikke videre stor. En anden Sag var, hvis det ærede Medlem tænkte sig noget saadant som, at hvor Oprættelsen skyldtes det private Initiativ, skulde Kommunen kun give et mindre Tilskud. Hvis det ærede Medlem for Eksempel havde haft en Tanke af den Art — det blev altsaa ikke udtrykt, og jeg ved ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem tænker sig Sagen nærmere ordnet —, hvis han altsaa for Eksempel har tænkt sig, at de private i saa Tilfælde skulde tilskyde en Trediedel, Kommunen en Trediedel og Staten en Trediedel, saa vil jeg indrømme, at det var en Ting, man kunde overveje. Men jeg vil dog sige, at det vilde sikkert føre til, næsten alle Steder, at ingen Kommune vilde tage Sagen op, men vilde lade det være en Privatsag. Kommunerne vilde sige: Ja, naar det kan gaa paa den Maade, at vi kan nøjes med en Trediedel i Stedet for Halvdelen, saa foretrækker vi naturligvis det. Men dermed vilde saa den Indvending, jeg har gjort gældende overfor det private Initiativ, ogsaa delvis kunne gøres gældende her, idet ikke blot, som sagt, det kommunale Initiativ vilde svækkes, men Tilsynet med disse Skoler vilde ikke blive saa effektivt, som jeg tror, det kan blive med den nuværende

Ordning. Man maa vel huske paa, at vi har jo dog virkelig selvstændige private Efterskoler med ugentlig Undervisning. De er under et godt og solidt Tilsyn, det er en god Ordning. Men efter det, vi her skulde prøve paa, vilde disse Skoler i Virkeligheden komme til at staa uhyre frit, saaledes som Ordningen er nu, idet der jo ingen Bestemmelse er om Tilsyn eller lignende. Naar det derimod gaar til saaledes som nu, at det er Præsterne eller Lærerne, som henvender sig til Kommunerne, der saa tager sig af Sagen; saa faar man, som sagt, Skolekommissionen og Kommunalraadet interesseret i, hvad det er for Folk, der faar med den Sag at gøre, og hvordan Sagen i det hele føres frem. Jeg vil meget henstille til ærede Medlemmer, da Sagen endnu er saa helt ny, at man til Trods for, at Sagen gaar noget langsomt — jeg skal oplyse, at for Øjeblikket har vi ca. 40 Efterskoler —, dog lader disse Efterskoler udvikle sig endnu lidt og se, hvordan det gaar med dem. Saa kan man jo sige til de private, som ønsker det: Ja, I kan jo selv samle Penge sammen og give dem til Kommunen og lade Kommunen være den, der tager sig af Sagen. Saaledes gaar det i hvert Fald mange Steder. — Spørgsmaalet om at forandre Navnet, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var saa interesseret i, skal jeg tage op til Overvejelse. Det kan jo lade sig gøre paa næste Aars Finanslov. Jeg maa dog sige, at idet man kalder dem de kommunale Efterskoler, hævder man det Standpunkt, vi hidtil i hvert Fald har staaet paa i denne Sag. Dersom vi kalder dem Ungdomsskoler, kommer man ind paa at fjerne det kommunale Element. Der blev af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) nævnt, at der muligvis vilde komme et Andragende om Forhøjelse af Bevillingerne til Folkebogsamlinger, maaske ogsaa til Børnebogsamlinger. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg skal stille mig meget villigt til et eventuelt Andragende om en Forhøjelse af denne Bevilling, som jeg ogsaa betragter som en Bevilling, der er til allerstørste Nytte for Befolkningen. Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) fremsatte foruden